

Κατάτρησις και πολυφωνία

« ἔδηλώθη γὰρ μοι περὶ ὕμνων, ἀδελφοί μου ὑπὸ τῶν ἁλῶν ὅτι ἔριδες ἐν ὕμνῳ εἴσι.

λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὕμνων λέγει ἔχω μὲν εἰμι Παύλου, ἔχω δὲ Ἀπολλῶν ἔχω δὲ Κηρυά, ἔχω δὲ Χριστοῦ». Α' Κορ. α' 11, 12

Τούτα τὰ χωρία τοῦ Ἀποστόλου μᾶς δίδουν ἀνάγκη τὴν εἰκόνα τῆς σημερινῆς φοφερῆς πραχρατικότητος. Κατάτρησις καὶ ὄχι ἀπλῶς τρήσις. Ἡ τοι κομμάτιασμα εἰς πολλὰ μέρη καὶ ὄχι ἀπλῶς διαίρεσις. Πῶς ἀγαπητοί μου φθάσαμε εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖο; Ανεύθυντας μαγεῖς τὸ ἐκκλησιαστικὸ πεδίο σὴν ὄρατὴ τοῦ πραχρατικότητος διακατεχεται ἀπὸ ἀνάμεικτα συναιδηρήματα πόνου, ἀπορίας καὶ ἀπεριγράπτου λύπης. Ἀπὸ τοῦ λοιποῦ μαγεῖς δά μνηροῦσε νὰ γετυλίξει τούτο τὸ νῆρα διὰ νὰ εὔρεθῃ ἐπιτέλους ἡ ἄκρη τοῦ;

Ἄς κάνουμε ὅμως μίαν στοιχειώδη ἀναφορὰ νὰ εἰδαῦμε τὴν ἔκτασι τοῦ, ξεκινῶντας ἀπὸ τὸ λεχόμενον νέο ἡμερολόγιο.

Ἐξτρεμιστικὰ δά ἐλέγαμε στέκονται οἱ οἰκουμενισταὶ τοῦ φῶν καὶ διδάσκουν «χυμὴ τῆ κεφαλῆ» τὴν αἵρεσι τοῦ οἰκουμενισμοῦ. Ἀκολουθοῦν οἱ νεοημερολόγισταὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δὲν συμφωνοῦν μὲ τοὺς προηγουμένους ἀλλὰ τοὺς ἀκολουθοῦν κατὰ πόδας χωρὶς κανένα ἔλεγχον συνειδησῆως ἂν καὶ οἱ κανόνες καὶ ἡ πράξι τῆς Ἐκκλησίας διδάσκει τὸ ἀντίθετο. μὲ τὴν δικαιολογία ὅτι κοινοποῦσαν μὲ τὴν αἵρεσι ὁ ὁσῖος Παῖσιος, Πορφύριος Ἰούδαβος καὶ ἡ διότι ἐφέρεται τὸ Ἅγιον Φῶς ἐκ τοῦ Παπαχίου Τάγου ἀσέφου.

Ἄλλη μερίδα ἔχουν κρίσι συνειδησῆως ὁμιλοῦν, γράφουν, διαμαρτύρονται ἀλλὰ δὲν διακόπτουν τὸ μνηρόσυνο ἀκολουθῶντας τοὺς προηγουμένους. Ἐτέρη μερίδα διακόπτει ^{μὲν} τὸ μνηρόσυνο μὴ θεωροῦντας ὅμως τὸ ἡμερολογιακὸ ὡς ἀποχρῶν λόγο ὁ ὁποῖος διχεῖ τὴν ἑορτολογικὴ ἐνότητα ἀλλὰ καὶ σὲ τελικὴ ἀνάλυσι ἀποτελεῖ κανονικὸ πταῖσμα καταστρατηγῶν τὴν τάξι τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἐπρειωτέον ἐδῶ ὅτι οἰκουμενισταὶ καὶ ἄκλουδοὶ τοῦς, εἴτε ἐν γνώσει εἴτε ἀνεπίγνωστα, ὁμιλοῦν γιὰ ἑκτός Ἐκκλησίας ὁσῶν διακόπτουν τὸ μνηρόσυνο τῶν κακοδοξούντων κληρικῶν. καὶ ὁ ἀπλῶς λαὸς αὐτὸ τὸ δέχεται καὶ ἀκολουθεῖ

τούς ἄγιότατος εἰς τὸν μακάβριον χορὸν τοὺς παρασυρόμενος δυστυχῶς

Οἱ Γ.Ο.Χ. ἀπὸ τὸν ἄλλη ἔχθη τοῦ ἰδίου ποταμοῦ διακόπτουν μὲν τὸ μνημόσυνο ἀλλὰ ἐπιλοῦν γιὰ ἄκυρα ἢ εἰάν θέλετε ὅπως ἀναφέρεται γιὰ ἀδελφὰ μυστήρια ἦτοι τὰ Μυστήρια τοῦ νέου ἡμερολογίου δὲν γίνονται δεκτὰ καὶ ὡς ἐκ τούτου αὐτοὶ ἀποτελοῦν τῆς Ἐκκλησίας αὐτοχρήμα χωρὶς νὰ πραγματοποιεῖ ἀνάγκαις συνόδου (καὶ μάλιστα κάποιοι ἀναβαπτίζου ὅσους πιάσει τὸ Μυστήριον ὡς πρὸς τὰς τρεῖς καταδύσεις ἀπὸ τὸν ἕνα ἄνθρωπον μόνον τὸ πάσχον μέλος). Εἶναι τὸ λεγόμενον Μοιδαϊνὸν φρόνημα ἢ κύρια αἰτία τῆς κατατμήσεως τῶν Γ.Ο.Χ. καὶ ἔτσι ἔχουμε στὸν πρᾶξι πέντε ἢ καὶ περισσότερες διαφορετικὰς συνέχειας τῆς ἰδίας Ἐκκλησίας, κατ' αὐτοὺς, μὲ πέντε Ἀρχιεπισκόπους Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος μὲ τοὺς πρωτοσυμβέλλους τοὺς ὁ καθ' ἕνα. «καὶ διηκῶνται τὰ κλάισ».

Ἄλλοι δὲν ἐπιλοῦν γιὰ ἄκυρα Μυστήρια ἀλλ' οὔτε στὸν θεωρίᾳ ἐπιλοῦν γιὰ συνέχεια τῆς Ἐκκλησίας νεοημερολογητικῆς Ἐκκλησίας ἀλλὰ στὸν πρᾶξι ἀποτελοῦν Ἐκκλησία ἔχοντας χειροτονήσει Ἐπισκόπους κατὰ τὸν τύπον μὲ τὴν δικαιολογία ὅτι ὑπάρχει πῶν καὶ καταχυρῶναι τὴν ὅλως αὐτῶν ἀντικανονικὴ ἐνέργεια, διὰ τὴν διασωθεῖ ἢ οἴσιν...

Ἄλλοι τεραχίζου τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ γιὰτὶ δέχονται ἢ δὲν δέχονται τὴν ἀπεικόνισι τῆς Ἁγίας Τριάδος ὡς Παλαιῶν τῶν ἡμερῶν, γιὰ προαιώνιο Ἐκκλησία καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Καὶ σὰς ἐρωτῶ ἀγαπητοί μου ὑπάρχει κατατμήσις ἢ ὄχι; ὑπάρχει πολυφωνία ἢ ὄχι;

«Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες καὶ μὴ ᾖ ἐν ὑμῖν σχίσματα...» Α Κορ αἶ 10

Πῶς νὰ μὴν ὀδύρεται καρεῖς μὲ τὸν εἰκόνα πού παρουσιάζει ἡ Ἐκκλησία μας ἵνα μὴ εἶπω ὅτι ματώνει ἡ καρδιά ὅσων παρακολουθοῦν μὲ καρβένη τὴν ἀνάστα τὸν ἐφέλιον.

Παρά ταῦτα μολοντί ὑφίσταται αὐτὴ ἡ κατάσταση confusion μὲ τὴν ἠθωρικὴν κατάθεσι τῶν ἀποφειῶν δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦμε πῶς εἴμαστε ἐν Χριστῶ ἀδελφοί. Δὲν πρέπει νὰ εἰσελθεῖ τὸ μίσος, ἡ ἐρημάδεια, ἡ μισαλλοδοξία. Ἄλλωστε, ποίος ἄραγε θὰ φέρει ἀτίτησι εἰς αὐτὸ, εἴη προδρᾶ ἐπιδοξία

τῶν ἑχθρῶν μας νὰ διατηροῦν τὴν κατάσταση αὐτὴ σταθερὰ ἀκριβῶς γιὰ νὰ ἔχουν τὰ ὡς ἄνω ἀποτελέσματα. Δὲν πρέπει νὰ ἐνδοσούμε, πᾶν τουρατίον, πρέπει νὰ ηρωταρεύσει ἡ Ἀγάπη εἰς πείρα τῶν καιρῶν καὶ τῶν σκοτεινῶν προσώπων ποὺ κρύβονται πίσω ἀπ' αὐτῶν.

«... ὅτε δὲ κατορθωμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῷ καὶ τῇ αὐτῇ γνώμῃ» Ἀκορ. α' 10
Ζητεῖ ὁ Ἀπόστολος νὰ εἴπωμε κατορθωμένοι μὲ τὸν ἴδιον νοῦν καὶ τὴν ἴδιαν γνώμην. Αὐτὸ τώρα φαίνεται πὺς πολὺ δύσκολα πραγματοποιεῖται. Ὅσοσο τὰ ἀνθρωπίνως ἀδύνατα δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ ἐστὶ. Ἐκεῖνο ποὺ σὲ ἔπεισ ἀπομένει εἶναι ἡ θερμὴ προσευχὴ ἐν μετανοίᾳ ἀπ' ὅλους μας διὰ νὰ δοθεῖ ἀπὸ τὸν Κύριον ἡ ἔκβασις. Τὸ ὄσιον καὶ σπουδῶς εὐχάμεθα διὰ νὰ λείψουν καὶ ἡ κατὰ τῆς καὶ ἡ πολυγνωμία.

Ἐὰς εὐχαριστῶ διὰ τὴν ἐνομιάν σου

Ὁ Θεὸς μετ' ὑμῶν